

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
16-17 лютого 2024**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**



Список використаних джерел:

1. Запорожан В.М., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина. Досвід. Здобуття. Перспективи. Практичний poradник. Суми: ПФ Видавництво «Університетська книга», 2018. 240 с.
2. Lamé G, Dixon-Woods M. Using clinical simulation to study how to improve quality and safety in healthcare. *BMJ Simulation and Technology Enhanced Learning* 2020;6:87–94.
3. Наказ Міністерства охорони здоров'я України № 1269 від 05.06.2019 «Екстрена медична допомога: догоспітальний етап. Новий клінічний протокол».
4. <https://www.stopthebleed.org/training/>
5. Goralnick E, Chaudhary MA, McCarty JC, Caterson EJ, Goldberg SA, Herrera-Escobar JP, et al. Effectiveness of instructional interventions for hemorrhage control readiness for lay persons in the Public Access and Tourniquet Training Study (PATTS): a randomized clinical trial. *JAMA Surg.* 2018;153(9):791–9.
6. Lei R, Swartz MD, Harvin JA, Cotton BA, Holcomb JB, Wade CE, et al. Stop the bleed training empowers learners to act to prevent unnecessary hemorrhagic death. *Am J Surg.* 2019;217(2):368–72.

КОМУНІКАТИВНІ НАВИЧКИ В ПЕДІАТРИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Сорокман Т.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Сучасний стан системи охорони здоров'я вимагає збільшення клінічної продуктивності та меншого часу для кожного пацієнта, що може перешкоджати якісному спілкуванню між пацієнтом і лікарем. За даними Американської академії педіатрії, ефективне спілкування є наріжним каменем медичної допомоги, відповіддю на потреби пацієнта та сім'ї. Обмін інформацією між медичним персоналом та педіатричними пацієнтами і їх батьками є ключовими для досягнення якісного і ефективного процесу лікування. Спілкування між лікарями і пацієнтами є багатоплановим поняттям і включає в себе зміст діалогу, афективний компонент (тобто те, що емоційно відбувається з лікарем і пацієнтом під час зустрічі) й невербальну поведінку. Спілкування з педіатричними пацієнтами є складним завданням і вимагає значної уваги і комунікативної компетентності лікарів. Медичному персоналу (лікарям-педіатрам, медичним сестрам) не завжди вдається максимально повно відповідати інформаційним потребам дітей та батьків, налагодити ефективний зв'язок з ними.

Мета дослідження – підвищення ефективності комунікації студентів із пацієнтами та членами їх родин шляхом навчання стратегії ефективної комунікації під час практичних занять у педіатричній клініці.

Найефективніший спосіб проведення тренінгів з комунікації – це виконання практичних вправ під час практичного заняття. Тренінг з освоєння комунікативних навичок включає:

- збір анамнезу з урахуванням різних культурних запитів;
- питання комунікації з педіатричними пацієнтами у кризових станах;
- питання комунікації з педіатричними пацієнтами під час проведення маніпуляцій та діагностичних процедур;
- навички/вміння зміни (коригування) поведінки пацієнтів та їх батьків;
- тактичну емпатію;
- вміння якісно формулювати базові меседжі із врахуванням максимального комунікативного ефекту;
- відпрацювання діалогічних технік та прийомів.

Важливим є відпрацювання навички та моделювання вміння повідомлення негативних (поганих) новин, а також навички комунікації, яка орієнтована на побудову співпраці з родиною пацієнта. У педіатрії терапевтична взаємодія характеризується підвищеною складністю за рахунок включення трьох суб'єктів: лікаря, батьків і дитини. Взаємовідносини «батьки-дитячий лікар» складаються з трьох елементів: інформативності, тобто кількості та якості медичної інформації, яку надає педіатр; міжособистісної чутливості, яка стосується уваги лікаря та його інтересу до почуттів і турбот пацієнта; і створення партнерства – це те, як лікар запрошує батьків висловити свої побоювання, точки зору та пропозиції під час консультації.

Під час практичних занять на кафедрі педіатрії та медичної генетики зі студентами відпрацьовуються та контролюються наступні комунікативні навички:

1. вміння розмовляти з батьками дитини, як з рівноцінними партнерами;
2. вміння спілкуватися з дитиною, тобто характер спілкування з дітьми має відповідати віку та бути дружнім до дитини з використанням прийнятної для дітей мови, персонажів, історії та елементів гумору;
3. вміння переконати батьків дотримуватися плану лікування. Це особливо важливо при тривалих, складних, болючих або дорогих процедурах лікування дитини;
4. softskills, вміння легко йти на контакт, вносити довіру та комфорт у спілкування з дітьми та їхніми батьками.

5.емпатичні вміння, наприклад емпатійна реакція передає дитині три основні повідомлення: «Мені не байдуже, як ти почуваєшся», «Я намагаюся зрозуміти, що ти відчуваєш» і «Це нормально відчувати те, що відчуваєш ти».

6.вміння надати інформацію батькам при тяжких хронічних або невиліковних захворюваннях, зокрема про довгострокові наслідки, генетичні та соціальні наслідки.

Висновок. Використання пацієнт-орієнтованого підходу, емпатії, спільного прийняття рішень покращує взаємовідносини між пацієнтом і лікарем, ефективність терапії та підвищення прихильності до призначеного лікування в педіатрії.

Список використаних джерел:

1. Галіяш Н., Петренко Н., Бількевич Н. Формування комунікативної компетентності як фундаментальної складової професії лікаря. *Медична освіта*.2019; 2:64-67.
2. Стефанишин К. Л. Професійна комунікація педіатра з дитиною та її батьками: методична розробка практичного заняття для викладача. *Медична освіта*. 2022; (4):107–116. <https://doi.org/10.11603/m.2414-5998.2021.4.12699>
3. Копійка Г.К., Кравченко Т.Ю., Лотиш Н.Г. Шляхи удосконалення комунікативних навичок у лікарів-інтернів. Забезпечення якості вищої освіти: V Всеукр. наук.-метод. конф., 12–14 квітня 2023 р., Одеса: тези. доп. – Одеса: ОНТУ, 2023. – С. 88–90.
4. Трачук Л. Рекомендації для спілкування лікаря з пацієнтом в онкології, акушерстві, гінекології та педіатрії. *PMGP [Інтернет]*. 11 січня 2019 р. [цитовано 12 січня 2024 р.];3(4):e0304126. Доступно з: <https://e-medjournal.com/index.php/psp/article/view/126>.

ПЕРСПЕКТИВИ СИМУЛЯЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Спиридонова К. О, Євграфов Б. В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Симуляційне навчання (від. лат. *simulatio* — імітація, удавання) — метод навчання, в основі якого полягає імітація будь-якого фізичного процесу за допомогою штучної (наприклад, механічної або комп'ютерної) системи [1]. З кожним роком симуляційні методи все більше охоплюють різні сфери діяльності, що збільшують їх перспективи у майбутньому використанні в різноманітних галузях. Симуляційні технології виходять за межі аудиторій, надаючи студентам реалістичні інтерактивні ситуації для покращення їх навичок. Особливо, це важливо для здобувачів вищої